

בן איש חי והליכות עולם פרשת שלח לך דיני סעודה
המונה בסוגייהם הוא דברי מור הרב עובדיה

[א] רבינו האר"י ז"ל כותב תכניו בזמן האכילה ולפחות בפרוסת כזית של המוציא כוונה כללית קצרה שהביורו הוא על ידי ל"ב שיניים שהם כנגד ל"ב נתיבות חכמה המבררין הכל שבמחשבה מתברר הכל, והם הטוחנין ומפררין את המאכל ועל ידי כן מתברר האוכל מתוך הפסולת כדרך הרחיים הטוחנות את התבואה ואחר כך מתפרדין הסובין והמורסן שהם הקליפות מן הקמה שהוא האוכל, וכן לכיין בשתי בחינות בבירור במאכל שאוכל, א. בירור המאכל בעצמו הטוב שבו מן הסיגים המעורבים בו על ידי חטא אדם הראשון, וגם מה שהיה מעורב בהם מתחלת ברייתן מששת ימי בראשית, ב. ענין תיקון נפשות המגולגלים הנמצאים במאכל ומשקה , ותכין ובלוע המאכל אחר שנטחן כי באסטומאכ הוא נמר הביורו, וכל אלו כוונות פשוטות הן וצריכות מאד אפילו לאדם פשוט, וכל אדם יודע ספר צריך להרגיל עצמו בהם ואף מי שנפלו שניו עושה התיקון מושלם מאחר דמתחלה היו לו ל"ב שיניים :

[ב] שיורי מאכל השארים בעצמות ובקליפות של הפירות אם יש בהם נצוצי קדושה יתבררו על ידי ברכה אחרונה שאומר האדם על שלחנו אף על פי שזורקם לאשפה, לפיכך יזהר האדם שלא יסיר מעל השלחן עצמות וקליפין אלא עד לאחר ברכת המזון, ולכך אזהרה שמענו שלא יוציא מעל השולחן דבר להאכיל לבהמה וחיה ועוף הטמאים קודם ברכת המזון ואם אוכל אחר כך פירות ורוצה לזרוק העצמות שמאוסים יכסה אותם במפה אחרת :

[ג] מאחר שברכת המזון עושה תיקון גדול על השלחן וכאמור, לכך הזהירו חז"ל לשייר האדם פת על שלחנו בעת ברכת המזון, ובזהור הקדוש החמירו בזה ואסמכוה אקרא דלא תשא את שם ה' א-להיך לשוא, ואם אכלו כל הפת קודם ברכת המזון ולא הרגישו אלא עד שעת ברכת המזון לא יביאו פת שלימה ויניחו על ההשלחן אלא יביאו פרוסה, ואם היה על השלחן פת שלימה מעת שברך המוציא לא יסירנה בשעת ברכת המזון ואדרבה ידפי טפי למעבד הכי להשאיר ככר אחד שלם על השלחן מעת שברך המוציא, ולא אסרו בפת שלימה אלא רק אם יביאנה מחדש בעת ברכת המזון :

[ד] צריך ליזהר שלא ישאר כלי ריק על השלחן בשעת ברכת המזון, כגון כפות כוסות וקערות וכיוצא, גם יזהר שלא להניח סכין על השולחן בעת ברכת המזון :

[ה] אסור לאבד פירורין שיש בהם כזית, ואפילו אין בהם כזית אסור לאבדם ולהמאיסם דקשה לעניות בר מינן אפילו בדבר מועט, ותזהר לכבד האשה בבידה תמיד מקום האכילה אחר האכילה תזרוק לתנור, ובליל שבת תצניע הפירורים, ואחר שבת יזרקו לתנור, וכן יזהרו מוכרי הלחם לכבד סביבות הלחם, ויזרקו הפת עם הפירורים לתנור :

[ו] קודם ברכת המזון יזהר ליטול מים אחרונים לתוך הכלי דמים אחרונים חובה אפילו אכל פת בלבד על פי הסוד בעת נטילת מים אחרונים יחבר ד' האצבעות לבד והגודל לבד וישפיל אצבעותיו כלפי מטה :[ח"ע מים אחרונים חובה וגם הנשים חייבות]

[ז] במילים מים אחרונים חובה רמוז כמה כונות סודיות של מים אחרונים, ולכן טוב שהאדם קודם שיושיט ידו ליטול מים אחרונים יאמר הלכה זו מים אחרונים חובה וגם אם לא אמר דברי תורה יועיל לו שיחשב שאמר דבר תורה בשולחן :

[ח] יזהר שיהיו מים האחרונים מעט ולא ירבה בהם כי הם חלק הסטי"א, ואם ידיו מזוהמות הרבה מן התבשיל וכן פיו ושפמו צצריך להם מים הרבה ברחיצתם, טוב שירחצם קודם נטילת מים אחרונים אדעתא לאכול עוד אחר כך, ויהיו אלו כמים אמצעים וכן יעשה, אחר שירחצם יאכל חתיכת מן השלחן כדי שלא תהיה נחשבת רחיצה היא למים אחרונים, ואחר שיאכל חתיכת הפת וכיוצא יטול מים אחרונים מעט ויברך ברכת המזון :[ח"ע אין צריך לאכול פת]

[ט] כתבו האחרונים בשם המקובלים ז"ל כשנטול מים אחרונים יאמר זה חלק אדם ורשע מאלהים, ויכוין חלק אדם רשע ר"ת אח"ר דהוא הסטי"א והנוהג בזה יאמר דברים אלו בלחש :

[י]אין נוטלין מים אחרונים על גבי קרקע אלא בכלי, ואם אי אפשר בכלי יטול על גבי עצים או על גבי רצפה דאין רוח רעה שורה על הרצפה כמו ששורה על גבי קרקע, [ה"ע אין צריך כלי אלא כדי שלא יעברו עליהם משום רוח רעה]וגם מים אמצעיים שנטטל בין חלב לבשר גם צריך כלי :

[יא] אין נוטלין בחמין שהיד נכזית בהם, ויש אומרים צריך שיהיו צוננין ממש ונכון להזהר בזה, ויש שם שאומר צצריך שיהיו ראויים לשתיה שלא יהיו מרים או סרוחים, גם שיהיו באים מכח גברא, ואם עבר ולא נטל מים אחרונים יטול אחר ברכת המזון, ואם אין לו מים יטול בשאר משקין ואפילו ביין כיון דאין לו ליטול בענין אחר :

[יב] צריך ליטול עד סוף פרק שלישי של האצבעות וכולל פרק השלישי [יג] המודד מלח והנוגע במלח חייב ליטול ידיו אחר כך, וכן אפילו בלא סעודה כשאוכל קישואין וכיוצא בדברים שדרך להניח עליהם מלח באצבעותיו צריך ליטול ידיו אחר כך, דאף על גב דמלח סדומית אינו מצוי יש לחוש למין מלח שטבעו כמלח סדומית : [יד] יש מי שאומר אם אכל מאכל לח

וֹ ידיו מזוהמות בו, אז מן הדין כשירחץ ידיו מברך על רחיצת ידים, ולא נהגו העולם לברך כן אף על גב דהמצריכין ברכה זו הם גדולי עולם, דקיימא לך סב"ל, מיהו צריך כל אדם להרהר ברכה זו בלבו [טז] צריך להיזהר שלא להפסיק בין מים אחרונים לברכת המזון אפילו בדברי תורה, ורק פסוקים אלו יאמר אותם אחר מים האחרונים קודם ברכת המזון והם המזמור א-להים יחננו ויברכנו כולו וטוב לצייר במחשבתו בצורת המנורה, ואחריו יאמר אברכה את ה' בכל עת וגוי' וכיון לגרש הסטי"א העומדת על השלחן, ואחריו פסוק סוף דבר הכל נשמע וגוי', ופסוק תהלת ה' ידבר פי וגוי' ופסוק ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה, ואחר כך וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה', וכיון ס"ת זה על השלחן אשר נה"ח, ויברך ברכת המזון בעינים סגורות כתפילת העמידה, וישים יד שמאל כנגד החזה ויד ימין על יד שמאל ויברך בכונה, דהסטי"א עומד שם לקטרעג עליו אם לא יברך בכונה :

[טז] ישתדל לברך על הכוס אם יש שנים עמו שאז יש להם זימון, אבל יחידי לא יברך על הכוס, וצריך שימסור לו הכוס אדם אחר כשאוחזו בשתי ידיו, וכן הוא יקבלנו בשתי ידיו, וקודם שיאמר וידבר אלי זה השלחן וגוי' אז יקבל הכוס בשתי ידיו, ואחר שיקבל אותו בשתי ידיו יאחזו אותו ביד ימין בלבד, ואז יאמר וידבר אלי זה השלחן וגוי' ויתחיל לעשות זימון ולברך :

[יז] מנהג החסידים כשמברכין ברכת המזון עם כוס שיהיה הפת שבשלחן בצד שמאל המנברך,כדי שיהיה הכוס של ברכה בימינו והפת בשמאלו, ויש טעם על דרך הסוד :

[יח] כוס ברכת המזון צריך הדחה מבפנים ושטיפה מבחוץ, גם צריך שיהיה חי, ויש בזה כמה דעות דיש אומרים הכונה הוא דבתחלת הברכה לא יהיה מזוג שלא ימוזגו אלא עד ברכת הארץ ויש אומרים הכונה הוא שימלאנו מן הצלוחית או מהחבית לשם ברכה ולא משויורי כוסות, ויש אומרים הכונה שיהיה הכוס שלם, ומן הדין צריך להזהר בכל הברכות הנוכר לקיים אותם אחר שימוזגו בברכת הארץ יהיה מלא, אך לא יהיה המלא כל כך שיהיה שפך ממנו, ואחר שיקבלנו בשתי ידיו משתי ידים על הנותן ישאר ביד ימין בלבד בכל הברכה כולה, ולא תסייע השמאל לימין, גם צריך שיגביהנו מן השלחן טפח לפחות, ונותן עיניו בו בכל הברכה שלא יסיח דעתו ממנו, ואחר שישתהו ישייר מעט יין בו לשגרו לאשתו אפילו לא אכלה עמו :

[יט] איטר יד כתבו הפוסקים יטלנו בימינו שהוא שמאל כל אדם, ונראה לי על פי הסוד גם איטר יד יטלנו בימין דאין תלוי ביד כהה :[ח"ע איטר אם יכול להחזיק ביד ימין כהמקובלים יעשה ואם לאו יחזיק בשמאל כדעת מרן]

[כ] צריך שלא יהיה פגום שאם שתה ממנו פגמו, ואפילו שתה מן הכד או מחבית קטנה היו פגום, ולכתחילה צריך להיזהר אפילו בחבית גדולה, ויש אומרים גם במים פגומים פסולים למזוג בהם כוס של במהרי זה, וצריך להיזהר בזה :

[כא] כשיגיע לברכת הארץ באומרו וברכת את בתיבת את ימגנו במים שאינם פגומים, ואף אם היין חזק צצריך הרבה מים ואיננו מלא בתחילת הברכה ימוזגו בברכת מיהו צריך שיהיה רביעית בתחילת הברכה[ח"ע אם רצה למוזגו לפני ברכת המזון ושוב למוזגו בברכת הארץ הרשות בידו] : [כב] כשימוזג הכוס בברכת הארץ יסתכל במים ההם אשר יתנם כבוס ויזהר שימוזג בשלוש פעמים : [כג] כוס של ברכת המזון וכן של קידוש צריך שיהיה שלם בשפתיו וכן בבסיס שלו שלא יהיה בו פגימה וחסרון כלל ובשעת הדחק מותר, ויש מי שפוסל אפילו בשעת הדחק, והסדק אפילו בלא חסרון פוסל :

[כד] מנהגין לך כוס של ברכת המזון ואינו מברך מצרין ימיו, ובזמננו שכל אחד מברך ברכת המזון לעצמו אין בזה חשש הנוכר שכל אחד מברך בעצמו וממילא כל אחד ואחד מברך לבעל הבית ויתקיים בו ואברכה מברכך ובטל טעם של מקצרין אך ודאי צריך לרדוף אחר מצוה זו גם בזמן הזה כי יקרה היא מאד, ואין נוהגין כוס של ברכה אלא לטוב עין שהוא שונא בצע וחסד בממונו

זוהר קדוש מוּרַגַּם: שְׁאַלְנוּהוּ, מַה זֶה שֶׁכָּל עַמֵּי עוֹלָם לֹא עוֹשִׂים וְנוֹנְנוּ, רַק שִׁירָא לְבָדָּ: שְׁמַשְׁנוּסִיקִים בַּתּוֹרָה מִתְנוּעָנִים לְכָאן וּלְכָאן בְּלִי לַמּוֹד שֶׁל אֲדָם בְּעוֹלָם, וְלֹא יְכוּלִים לְעַמְד בְּעַצְמָם: אֲמַר לִי... בְּדַבְּרָ הִזָּה וּמְזוֹלוֹת. נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל נִגְרָו מִתּוֹךְ גַּר קְדוֹשׁ שְׂדוֹלֵק, שֶׁפְּתוּב (מִשְׁלַח כ) גַּר ה' נִשְׁמַת אֲדָם. וְגַר זֶה, בְּשָׁעָה שֶׁנֶּאֱמָרָה (שְׂנַדְלַק) מִתּוֹךְ תּוֹרָה הַעֲלִינָהּ, לֹא שׂוֹכֵךְ הָאוֹר עֲלָיו אֲפֹלוּ רָגַע. וְסוּד זֶה - (תְּהִלִּים פז) אֲלֵהִים אֵל דְּמִי לָךְ. כִּמוֹ זֶה פְּתוּב - (ישעיה סב) הַמְּזַכְּרִים אֶת ה' אֵל דְּמִי לָכֵם. אֵין שְׁכוֹךְ לָכֵם. אוֹר הַיָּר, בְּיַן שְׁאֲמָרָה תּוֹף מִתְּחִילָה, אוֹתוֹ הָאוֹר וְלֹא שׂוֹכֵךְ לְעוֹלָמִים, אֲמָרָה וּמִתְנַעֵנֵעַ הָאוֹר לְכָאן וּלְכָאן וְלֹא שׂוֹכֵךְ לְעוֹלָמִים. כִּמוֹ זֶה יִשְׂרָאֵל, שֶׁנְּשָׁמוֹתֵיהֶם מִתּוֹךְ אוֹתוֹ אוֹר הַיָּר - בְּיַן שְׁאֲמַר דְּבַר אֶחָד שֶׁל הַתּוֹרָה, הָרִי הָאוֹר דוֹלֵק, וְלֹא יְכוּלִים הֵם לְשַׁכֵּף, וּמִתְנַעֵנֵים לְכָאן וּלְכָאן וּיְכָל הַצְּדִידִים כְּאוֹר הַיָּר, שֶׁהָרִי פְתוּב (מִשְׁלַח כ) גַּר ה' נִשְׁמַת אֲדָם. וְקְתוּב (יחזקאל לד) אֲדָם אֲתָם. אֲתָם קְרוּיִים אֲדָם וְלֹא אֲמוֹת עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמְזוֹלוֹת. נְשָׁמוֹת עַמֵּים וְעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמְזוֹלוֹת מְדַעֲיֵכֶת הַקֶּשׁ, בְּלֹא אוֹר שְׁשׂוֹרָה עֲלֵיהֶם, וְלָכֵן שׂוֹכְבִים וְלֹא מִתְנַעֵנֵים, שֶׁהָרִי אֵין לָקַח תּוֹרָה וְלֹא דוֹלְקִים בָּהּ, וְאֵין אוֹר שׂוֹרָה בָּהֶם. הֵם עוֹמְדִים כִּמוֹ עַצִּים בְּתוֹךְ אֵשׁ שְׂדוֹלֵק בְּלִי אוֹר שְׁשׂוֹרָה עֲלֵיהֶם, וְעַל זֶה שׂוֹכְבִים בְּלִי אוֹר כְּלָל. אֲמַר רַבִּי יוֹסִי, זֶהוּ בְרוּר הַדְּבָר: אֲשֶׁרִי חֲלָקִי שְׂפָזְכִיתִי לָזֶה לְשַׁמֵּעַ אֶת זֶה.ע"כ היה מעשה עם רבי יעקב אביחצירה שראה דרשן אמר זה גוי כיוון שאינו מתנועע כולו בזמן הדרשה ובדקו כך היה

אמרי חכמים מלשון פירוש הרע, יהיו כל ימך בשלום

מסכת דרך ארץ פרק ז הלכה לד
:ואם ראית חבירך עני שנתדלדל ומטה יד ומטה יד תחזירהו ריקם,

שנאמר שמר מצוה שמר נפש בזה דרכי ימות. הלכה לה :ואם הלוי תמאמה לעני בשעת דוחקו, נתקיים עלך אז תקרא וה' יענה.

ספר מבחר הפנינים א - שער החכמה ושאלו את החכם מפני מה חכמת מחברך אמר מפני שהוצאתי בשמן (למאור ללילמוד תורה) יותר ממה שהוציאתי הם ביין (להנאתם):

פעם התלוננו תלמידי ישיבת לומז'יה, על מצב האוכל בישיבתם, הדברים עשו רעש ורושם על רבם, מרן הגאון רבינו יחיאל מרדכי גורדון זצ"ל שקרא לאחד החברים לחדרו, והראה לו שגם הוא סובל מחרפת רעב, ובשיחה שאמרו בשיבה אמר בדמעות

בזה הלשון :
:לדיים "התורה אסרה לאכול בשר אדם, אך אילו היה מותר לאוכלו וידעתי כי איאכלו את בשרי, האמינו לי כי הייתי חותך ממנו ומכשילו ונותן לפניכם, אך מה אעשה ואני יודע שלא תאכלוהו!" כך הייתה מסיירותם של גדולי ישראל לתלמידיהם בכל נפשם, ממש

סיפורים מחזקים - תפילה

וכתוב ויעטר יצחק לה' ויעטר לו ה' ותהר רבקה אשתו רבקה אימנו הייתה עקרה כדי שיתפללו לה' כפי שאומרת הגמ' שהקב"ה מתאווה לתפילתן של צדיקים ולכן עשה אותם עקרות כדי שיתפללו מעומק ליבם והתפילה מקרבת את האדם מאד לאבינו שבשמים ובפרט אחרי שנעשית בקשתו אזי כולו מלא אהבה וערגה לבורא עולם ששמע תפילתו ואזי זוכה לדבקות יתרה בקב"ה וזוהי מטרם התפילה שעלה ידה הוא מתקרב לאבינו שבמים

כידוע שלפי הטבע לא יכלה ללדת רבקה אמנו ותפילה שינתה את סדרי הטבע מכאן אומר כד הקמח לרבנו בחיי שתפילה יכולה אפילו לבטל סדרי בראשית להלן כמה סיפורים על כח התפילה

הקב"ה מלא רחמים

אחד מישישי עיר הקודש צפת, אמר ביום השנה לבטירת אמו למתפללי בית הכנסת שבו התפלל : בואו ואספר לכם מה היו הדברים האחרונים ששמעתי מפיו אמי ע"ה. כאשר שכבה על ערש דווי, קראה לי אמי ואמרה : גשה נא אלי י לדי (ואני הייתי בגיל פחות מבר מצוה), ואבאר לך מהו "אל מלא רחמים". כאשר כוס מלאה מים על כל גדותיה, די בנגיעה קלה ביותר בכוס וכבר נשפכים מים מתוכה החוצה. גם הקב"ה מלא רחמים כל כך, עד שאין צורך ביותר מנגיעה קלה וכבר נובע ממנו, יתברך ים של רחמים.

אלו היו דבריה האחרונים של האם לבנה. והישיש סיפר את הדברים ששמע לפני המעלה משמים עם ברטט ובהתרגשות כאילו נאמרו אך תמול שלשום.

התפללו שאבא שבעולם האמת יבא בחלום ויאמר היכן המסמך שאבד

סיפר מגיד מישרים, הרה"ג ר' חיים זאיד שליט"א: בירושלים ישנה משפחה חשובה של בני תורה המונה מעל עשרה ילדים, כולם אברכים עמלים בתורה הקדושה וגדלים להיות תלמידי חכמים ויראי ה' של ממש. אבי המשפחה, שהיה כבר בגיל מבוגר נפטר לבית עולמו. האב התברך בשני עולמות – מצד אחד, כל בניו גדלו בדרך התורה והקדושה, ומצד שני, זכה לעשירות ונכסים מבורכים ומשגשגים, אשר שווים בהון רב. לאחר שהאב נפטר, הוא הותיר רכוש רב לילדיו, על מנת שימשיכו לעסוק בתורה, אלא שהיתה בעיה אחת- הם היו צריכים להגיש מסמך משפטי שכתב האב בחייו, שרק בעזרתו, יוכלו לממש את הירושה ולקבלה. ולמריבה הצער, המסמך אבד ונעלם! אף אחד לא ידע היכן המסמך. המשפחה קיבלה הודעה כי אם לא יגישו את המסמך תוך שלושים יום, יועברו לכ נכסי האב לבעלות המדינה. הילדים הגיעו לבית והחלו בחיפושים קדחתניים, אך היה מקום, שהם לא חיפשו- אך המסמך לא נמצא. הם הלכו לרבנים, עשו סגולות ואף הבטיחו לתרום סכומי כסף לצדקה, ובלבד שבורא עולם יעזור להם למצוא את המסמך. כשראו, שהזמן אוזל ואינם מוצאים את המסמך, הומיננו 'חברת חיפוש' לבית. מדובר בקבוצת אנשים, המגיעה על פי בקשת הלקוח ועורכת חיפוש מדוקדק על מנת למצוא את הפריט האבוד. היכן הם לא חיפשו, אך ללא הועיל.

כמה צער, סכום של מיליוני שקלים שיעזור להם מאד להמשך בחיים, הולך לטמיון בגלל אותו מסמך. שלושה ימים נותרו בטרם הכסף יעבור למדינה. אוסף האח הבכור את כל בני משפחתו בביתו ואמר להם : "הקשיבו אחיי ואחיותיי היקרים! שלושה ימים נותרו לנו למצוא את המסמך, בטרם יהפכו כל הנכסים לרכוש המדינה. הכול עשינו: חיפוישים סגולות וברכות. אך כולנו יודעים, כי הפתרון היחיד והכתובת הבלעדית היא רק – בורא עולם". "רק הוא לבדו יודע, היכן המסמך והוא שולט בכל. הצעתני היא שמחר עם שחר, נלך כולנו לכותל המערבי, שריד בית מקדשנו, ונכריז על יום תפילה וזעקה משפחתית, בה נתפלל ונתחנן לה', שיאיר את עינינו". החל מהשעות הראשונות של הבוקר הגיעו כל בני המשפחה והחלו בתפילות לה': תהילים, קריאת שיר השירים, פרק שירה, תיקון כללי במשך יום שלם. כשהגיעה השקיעה, נפרדו אחד מהשני לפני לביתם. באותו לילה, הבן הבכור , זה שארגן את כנס התפילה, חולם על אביו.

האב אומר לו : "בני יקירי, הקשב היטב, המסמך שאתם מחפשים נמצא בספריה, במדף השלישי, בצד ימין, הספר הרביעי מהצד, בדת מספר כב', שם הוא נמצא, קחו אותו". הבן פנה לאביו ואמר לו : "אבא, זה לא יכול להיות. חיפשנו בכל מקום, עברנו על כל הספרים". האב השיב לבנו במשפט אחד : "תחפשו היכן שאמרתי לכם", ונעלם. הבן התעורר בהתרגשות ורץ לבית בוריו, כשהוא זוכר את פרטי החלום בדיוק רב. הוא נכנס במהירות לבית, כשליבו הולם בפראות, ניגש לספריה- מדף שלישי, מצד ימין, ספר רביעי, דפדף לעמוד כ"ב ו... המסמך היה שם! התברר, שהדפים היו דבויקם וצמודים, כך שגם 'חברת החיפוש' שעברה על כל הספרים לא הרגישה בכך. למעות שלם התרגשות אחזו את האח הגדול, והוא מיהר להודיע לכל משפחתו, אשר מיאנו להאמין לבשורה המדהימה והמשמחת. יומיים לפני המועד האחרון, הם רצו לבית המשפט, הגישו את המסמך, וב"ה בית המשפט אישר את הצוואה. והאחים התחלקו ביניהם בירושה בהון עתק. לילה לאחר מכן, שוב התגלה האב לבנו בחלום ושאל אותו : "בני יקירי, האם מצאתם את המסמך?". "כן, מצאנו", אמר הבן בשמחה. "אני שמח", השיב האב בחלום, "העיקר, שתעשו בזה דברים טובים, ושתגדלו את בניכם להיות עמלים בתורה הקדושה". רגע לפני שהאב עמד להסתלק, הבן החל לזעוק לאביו בחלום ואמר לו : "רק אבא יקר, אל תלך, יש לי שאלה חשובה לשאל אותך!". כל זאת בחלום, הבן מרגיש כאילו זה מתרחש במציאות. האב נעצר, ואז פנה הבן ושאל : "אבא יקר, אמור נא לי, מה קורה בעולם העליון?". "האב אמר : "אסור לספר, מה קורה למעלה, אבל עליך לדעת, העולם שלכם הוא עולם הפוך - 'עלוינים למטה', ותחתונים לעלה". אנשים שבעולם שלכם נראים מוצלחים, למעלה הם יהיו קטנים. ודווקא השפלים, כשיגיעו למעלה, יהיו חשובים". "אבל יש דבר אחד, שיש לי רשות לספר. בשמיים יש שני דברים שמאוד

שממחים : הראשון – כאשר יהודים מתאספים לשמוע שיעור תורה או שיחת התעוררות וחיוזק, זוהי שעת רחמים ורצון גלגל בורא אלה, כך שכל מי שנוכח באותו שיעור, מעורר רחמים ומביא עצמו לשעת רצון גדולה, כך שכל הנוכחים יכולים לבקש מה' כל שיחפצו". "דבר שני שניתן לי רשות לגלות הוא", המשיך הנפטר ואמר, "כאשר האדם עושה חסד עם השני, למרות שקשה לו כעת לעזור, אך למרות כל הקושי הוא עוזר לחברו ומסייע לו, באותו רגע יש שמחה כל כך גדולה בשמיים, וזוהי שעת רצון גדולה, עקב האהבה שיש ביניכם", סיים האב והסתלק.

תפילתו של ילד קטן לזכות לאח

ישועה שהחלה בי'מסיבת סידור') היה זה בסיומו של אחד מהשיעורים הרבים שנוהג הרג"י זילברשטיין שליט"א למסור מבית לעל לפני ציבור גדול של רופאים בנושאי רפואה והלכה. ביציאה מעת המדרש שבו נמסר השיעור, הבחין הרב ברופא דתי בכיר הממתין לו מחוץ לפתח בית המדרש.

סבר פניו של הרופא הראה על סערת רגשות שבה הו נתון, ובידיו הוא אחז שקית מסתורית. "דוקטור, רצית לומר לי משהו?", התעניין הרב, ובמקום תשובה הכניס הרופא את ידו לשקית והוציא ממנה סידור, 'סידור תפילה לתלמידים', כזה שילדי תלמודי תורה רגילים להתפלל מתוכו. "מה מיוחד בסידור הזה?" השתומם הרב, "מדוע הוא גורם לך להתרגשות רבה כל כך?!"

"סידור זה שיק לבני הקטן", הסביר הרופא, ומיד המשיך כספורו : "נשאתי לפני כחמש עשרה שנים. לאחר שחלפו כמה שנים מנישואי וטרם זכיתי להיפקד, התחלתי לדרוש ברופאים. לצערנו הרב, הללו לא היו זקוקים לזמן רב כדי לתת את אבחנתם, כל הרופאים שפנינו אליהם נאלצו להשיב את פנינו ריקם ולהסביר לנו כי על פי הרפואה, בדרך הטבע אין סיכוי שנוזכה להביא ילדים לעולם. בתחילה ניסינו להיאבק ברוע הגזירה. ניסינו לפנות לרופאים בכירים יותר, עברנו בדיקות וטיפולים, אולם גם לאחר כל המאמצים התאכזבנו מההבנה שהמצב לא השתנה בכהוא זה. סיכוייני

להביא ילדים לעולם שאפו לאפס. רק לאחר שהשלמנו עם מצבנו פנינו להגיש בקשה לאימוץ ילד. גם כדי לזכות לכך היה עלינו לעבור דרך לא קלה, אשר בסופה קיבלנו לאימוץ תינוק קטן וחמוד אשר הציף את ביתנו ברוח חיים ובאורש. במהלך השנים שחלפו מאז, השקענו בילד את כל מאמצינו כביכול היה בנו הביולוגי. לא חסכנו כל השתדלות ומאמץ כדי להעניק לו בכל תחום את הטוב ביותר. בהגיע הילד לכיתה א' החלטנו לשולחו לתלמוד תורה, וכבר בימים הראשונים הבנו שבחרנו את הבחירה הנכונה ביותר. הילד שמח ללכת בכל יום לתלמוד תורה ולחזור ממנו כשהוא גדוש במטען חיובי, ואף אנו התחזקנו בזכותו. חודשים מספר לאחר כניסתו של הילד לתלמוד התורה נערכה לילדי כיתה א' 'מסיבת סידור' ברוב פאר והדר. התרגשנו ושמחנו מאד עם ילדנו המאומץ, וחויינו איתו יחד את החזרות וההכנות. סוף סוף הגיע היום הגדול. המסיבה היתה נפלאה ומרוממת, ועם סיומה קיבל כל ילד סידור תפילה מהודר. כאשר שבנו לביתנו, שמתו לב שהילד נתון בסערת רגשות בלתי רגילה.

עיניו שזהרו באור בלתי רגיל ופניו שקרנו באושר עילאי, העידו על ההתרגשות הגדולה המתחוללת בקרבו. הוא חיבק את הסידור אל ליבו ולא הסכים להרפות ממנו גם לאחר שעה ארוכה. הדבר היה לפלא בעיני, אמנם 'מסיבת סידור', אך עד כך נדי...!! התיישבתי לצידו וניסיתי לברר מפיו את סיבת התרגשותו המיוחדת, 'ילדי היקר', פניתי אליו 'מפני מה אתה מרוגש כל כך?' שאלתי. הוא הביט בי בחוסר הבנה, 'מה שאלהה, השיב לי בתמיהה, 'הרי היום סוף סוף זכיתי לקבל סידור!' יורק בגלל זה אתה כל כך נרגש ונסער? המשכתי לברר. והילד, שבטוח עד עצם היום הזה שאני אביו הביולוגי, השיב לי כשעיניו מוצפות בדמעות : 'אבא, הכיצד לא אתרגש?! סוף כל סוף יש לי סידור משלי. ברוך ה' למדתי ואני יודע להתפלל. עכשיו אוכל לבקש מריבונו של עולם שיתן לי אח! אתה יודע שאני לא רוצה להישאר בן יחיד. מהיום לא אפסיק להתפלל ולהתחנן – אנא ריבונו של עולם, ברחמיך הרבים, שלח לי אח קטן וחמוד!' ריחמתי עליו כל כך מול רצונו הטהור של הילד הצדיק והתמים לא יכולתי להישאר שוה נפש.

הילד נחמץ בקרבי על כך שאינני יכול לגלות לו את העובדה הפשוטה כי אין כמעט כל סיכוי רפואי שתקוותו תתגשם ושנוכל לעולם ילד שיהיה אחיו". בבקודה זו הפסיק הרופא את סיפורו, קולו השתקן והוא התקשה לכלוא את דמעותיו.. אך בקושי הצלחי לסיים את דבריו : "כבוד הרב, מאז אותה מסיבת סידור חלפו למעלה מתשעה חודשים. כעת אני יכול לבשר לרב שהיום בבוקר זכינו בסיעתא דשמיא להכניס את בנו היקר שנולד לנו לאחר כחמש עשרה שנות עקרות, בבריתו של אברהם אבינו עליו השלום. גם לאחר שנראה היה כי אפסה כל תקוה, מסתבר כי פתילתו של הילד הקטן שנאמרה בתמימות ומתוך לב טהור, פעלה את פעולתה והחישה את ישועה מעל לדבר הטבעי". והנה לפני כ-11 שנה חודש סיפר זאת מלמד אחד לילדי כיתתו, ואותה כיתה ישב תלמי שגם הוא מאומץ אצל משפחה אחת. הילד נגע עד עמקי שמתו על שמדברים בפניו ענינים כאלו, ובבואו הביתה ככה מפין הפוגות. כמה שניסתה 'אימו' להרגיעו לא הועיל במאומה, בכיו רק גבר מרגע לרגע, עד שפנו אל מנהל התי"ת, והוא דיבר עם תלמידו בטלפון דברי נחת ופיוס, וכה אמר לו : "אולי משמים רמזו לך שגם אתה, אם תבקש מן היוצר בעד משפחתך לוש"ק, תפעל ישועה בעדם!". וכך הוה, הילד התפלל, וכעבור 10 חודשים נולד להם בן זכר למזל"ט – 18 שנה לאחר נישואיהם, ובשנה זו, יום שלישי ג' לחודש טבת תשע"ט נכנס התינוק בבריתו של אברהם אבינו.